

Štev. 4.

V Ljubljani, meseca aprila 1922.

Leto XXIII.

Trojna pomlad.

Prepevajmo, vriskajmo prav iz srca,
saj krasna v deželo pomlad je prišla!
Zeleni njen plašč od solnca odseva,
pretkan in posut je s tisoč cvetov,
s krasoto draguljev in biserov.
Povsod in povsod zbor ptičev prepeva,
v prirodi je samo brstenje,
vse v novo hiti življenje!

Pozdravljena tisočkrat,
cvetoča pomlad!

Nas tudi prešinja življenja čilost,
uživamo zorne mladosti sladkost.
Oj, sreče nam jasne solnce zdaj sije,
po žilah pretaka vroča se kri,
z radostjo mi zremo v zlate dni,
v prsih pa srce krepko nam bije.
Bridkosti in tog ne poznamo,
vse polno pa nadej imamo.

Pozdravljena tisočkrat,
mladosti pomlad!

Vzcvetela i nam domovina je zdaj
in kaže v lepoti se svoji kot raj.
Pod krovom smo enim vsi kakor bratje,
nam trdna je volja, samozavest,
moč svojo imamo in jako pest,
v zvezi Slovenci smo, Srbi, Hrvatje.
Izpolnila nam se je nada,
zasijala svoboda mlada.

Pozdravljena tisočkrat,
svobode pomlad!

Ponavlja se leto za letom pomlad,
iz cvetja rodi razkošni se sad.
In druga pomlad krasi nam življenje;
le kratko pač dobo enkrat žari,
moči pa nam da za poznejše dni.
A tretja pomlad, domovja vstajenje,
budi nas in kliče na delo,
na delo vsi z dušo veselo!

Pozdravljena tisočkrat,
ti trojna pomlad!

Ivan Stukelj.

